

Чума мория.

57.

Умърено

София чума морила,
За два дни двестъ гробове,
А за недѣля — хиляда.
Салъ е Тодора остала
И тя се болна поболъ.
Иванъ ѝ мѣсто купува.
Они му искатъ хиляда,
А той имъ дава повече,
Че е Тодора висока,
Много ще мѣсто захване.
А тя Ивану говори:
— „Не давай, либе, паритъ,
А ме на пжтя закопай,
Та кога идешъ на дърва,
Съ цафара да си засвиришъ,
Съ цафара да ме оплачешъ,
Съсъ сълзи да ме облѣшъ.“